

Europaudvalget
2764 - økofin – Supplerende svar på
Spørgsmål 1 og 2

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag

Journalnummer

Kontor

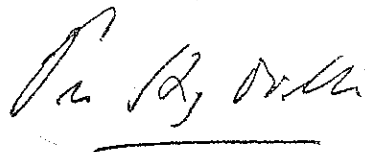
1

400.C.2-0

EUK

29. juni 2007

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges
Finansministeriets notat om inddrivelse af EU-midler.

Poul N. Andersen

FINANSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg

Finansministeren

28 JUNI 2007

På samrådet den 10. november 2006 vedrørende Revisionsrettens årsrapport for 2005 og Kommissionens udtalelser herom lovede jeg, at der ville blive udarbejdet et notat om brugen af finansielle korrektioner og sanktioner ved fejludbetalinger over EU-budgettet.

I mit følgebrev af 20. december 2006 til besvarelsen af Europaudvalgets spørgsmål nr. 1 og 2 (ad 2764 – økofin) oplyste jeg, at da der er tale om et omfattende sagsområde, ville ovennævnte notat blive fremsendt, når de fornødne oplysninger var skaffet til veje.

Der henvises til bilagte notat om inddrivelse af fællesskabsfordringer som følge af uberettigede udbetalinger fra og manglende indbetalinger til EU.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen

1 bilag

Notat om inddrivelse af EU-midler

26. juni 2007
7. kontor, GGI
J.nr. 51-123

Inddrivelse af fællesskabsfordringer som følge af uberettigede udbetalinger fra og manglende indbetalinger til EU

Problemstillingen

Forvaltningen af EU's budget omfatter bl.a. inddrivelse af fællesskabsfordringer som følge af fejl, uregelmæssigheder eller svig over for budgettet. Inddrivelserne har til formål så vidt muligt at rette op den skade, der er påført EU's finansielle interesser og derved formindske de økonomiske tab for EU's kasse mest muligt.

Såvel Kommissionen som medlemsstaterne er ansvarlige for inddrivelsen af beløb, der er uretmæssigt udbetalt af EU eller burde være indbetalt til EU. Ansvarsfordelingen afspejler den måde EU-budgettet forvaltes på, således at inddrivelsen af fællesskabsfordringer falder ind under Kommissionens egen kompetence ved den direkte forvaltning, mens medlemsstaterne i hovedsagen forestår inddrivelsen af udestående beløb ved den delte forvaltning af budgettet. Da Kommissionen er endeligt ansvarlig for den samlede budgetgennemførelse fører Kommissionen tilsyn med medlemsstaternes inddrivelse af fordringer og griber ind, såfremt der måtte være behov herfor.

I det følgende vil der blive redegjort for reguleringen af inddrivelsesområdet med hovedvægt på de fællesskabsretlige bestemmelser, ligesom den tilgængelige statistik over inddrivelser vil blive omtalt.

Beskyttelsen af EU's finansielle interesser

Beskyttelsen af EU's finansielle interesser reguleres som udgangspunkt på grundlag af det fællesskabsretlige samarbejde inden for rammerne af EF-traktaten (Unionens første søjle) og dermed på samme måde som den øvrige gennemførelse af EU-budgettet. Dertil kommer dele af det særlige mellemstatslige samarbejde om den strafferetlige beskyttelse af de finansielle interesser, der reguleres ved Traktaten om Den Europæiske Union (Unionens tredje søjle).

Spørgsmålet om svig og andre uregelmæssigheder er specifikt reguleret i EF-traktatens artikel 280. Det fremgår heraf, at Fællesskabet og medlemsstaterne i et snævert løbende samarbejde bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser. Beskyttelsen af EU's finansielle interesser omfatter derfor bekæmpelsen af såvel svig som andre uregelmæssigheder mod EU's budget eller med andre ord enhver ulovlig adfærd, der har en negativ indvirkning på budgetgennemførelsen. Endvidere fastslås det i artikel 280, at medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser. Hermed ligestilles beskyttelsen af EU's og medlemsstaternes budgetter.

Retsakterne under første søjle omfatter foruden traktatbestemmelserne en række horisontale og sektorforankrede rådsforordninger om bl.a. kontrolforanstaltninger, rapportering af uregelmæssigheder og inddrivelse af fællesskabsfordringer. Her kan nævnes den horisontale rådsforordning 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, der fastlægger generelle regler for ensartet kontrol og for administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med uregelmæssigheder over for EU's budget.¹ Forordningens bestemmelser, der ikke berører anvendelsen af medlemsstaternes strafferet, omtales nedenfor i afsnittet om den almindelige regulering af inddrivelser.

Den strafferetlige beskyttelse af EU's finansielle interesser er reguleret ved EU-traktatens bestemmelser i afsnit VI om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Dette samarbejde omfatter bekæmpelse af mange former for lovovertrædelser og dermed ikke kun forebyggelse og bekæmpelse af besvigelser mod EU-budgettet. Retsakterne under tredje søjle omfatter foruden traktatbestemmelserne en række rådsafgørelser, konventioner og protokoller, der i forskelligt omfang også har betydning for, henholdsvis direkte omhandler beskyttelsen af EU's finansielle interesser. Her kan nævnes Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, der har til formål at styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af svig med fællesskabsmidler.² Ved konventionen, der trådte i kraft i oktober 2002 efter alle medlemsstaters ratifikation, forpligter medlemsstaterne sig - på grundlag af en fælles definition af svig³ - til at betragte svig med fællesskabsmidler som en strafbar handling og til at fastsætte strafferetlige sanktioner, herunder frihedsstraf der kan medføre udlevering.

Den strafferetlige (nationale) regulering af beskyttelsen af EU's finansielle interesser vil ikke blive behandlet yderligere i denne redegørelse, der som nævnt er koncentreret om den fællesskabsretlige - og dermed administrative - regulering af inddrivelsesområdet.

Den almindelige regulering af inddrivelser

De generelle regler for inddrivelsen af fællesskabsfordringer som følge af uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af budgettet er som nævnt fastlagt Rådets forordning 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Forordningen nævner en række administrative foranstaltning-

¹ Rådets forordning (EF, EURATOM) Nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

² Rådets retsakt af 26. juli 1995 om udarbejdelse af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

³ Svig defineres i Konventionen som enhver forsætlig handling eller unkladelse vedrørende: Anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter; manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt; uretmæssig anvendelse af midler til andre formål end forudsat i bevillingen; samt uretmæssig udnyttelse af en lovligt opnået fordel.

ger og sanktioner, der kan iværksættes for at opnå en passende beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.⁴

Administrative foranstaltninger benyttes ved enhver uregelmæssighed og medfører i almindelighed tilbagekaldelse af den uberettiget opnåede fordel. Der kan være tale om følgende foranstaltninger: Betaling af skyldige beløb og tilbagebetaling af uberettiget oppebårne beløb (1) samt hel eller delvis fortabelse af en stillet sikkerhed (2).

Administrative sanktioner bruges ved forsætlige eller uagtsomme uregelmæssigheder. Der kan være tale om følgende sanktioner: Betaling af en administrativ bøde (1); betaling af et beløb, der overstiger de uberettiget oppebårne eller de undtagne beløb, eventuelt med tillæg af rente (2); hel eller delvis fortabelse af en fordel indrømmet i henhold til fællesskabslovgivningen (3); udelukkelse fra eller tilbagekaldelse af en fordel for en vis periode eller indtil videre (4); fortabelse eller genindbetaling af en stillet sikkerhed (5); andre sanktioner af udelukkende økonomisk art bl.a. under hensyntagen til sanktionernes rækkevidde og sektorspecifikke forhold (6).

Med forbehold af gældende fællesskabsret, er det medlemsstaternes lovgivning, der gælder for procedurene for gennemførelsen af de nævnte administrative foranstaltninger og sanktioner.

Reguleringen af inddrivelse ved direkte forvaltning

Kommissionen er umiddelbart ansvarlig for inddrivelsen af de fællesskabsfordringer, der falder ind under Kommissionens direkte forvaltning af budgettet. Det drejer sig hovedsageligt om de interne politikker inklusive forskning, foranstaltningerne udadtil og førtiltrædelsesstrategien. Budgetgennemførelsen - herunder inddrivelse - på disse områder kræver ikke nødvendigvis inddragelse af medlemsstaternes myndigheder.

Kommissionens muligheder for at inddrive beløb, der er udbetalt uberettiget, ikke er anvendt korrekt eller gået tabt som følge af fejl, uregelmæssigheder eller svig, er hovedsageligt reguleret ved finansforordningen for EU's budget.⁵ De relevante bestemmelser vedrører:

⁴ En uregelmæssighed defineres i forordningen som enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade EF's budget enten ved formindskelse eller bortfald af EF's egne indtægter eller ved afholdelse af en uretmæssig udgift. Definitionen dækker alle handlemåder (handling eller undladelse) og herunder såvel forsætlig som uforsætlig adfærd.

Forskellen mellem svig og andre uregelmæssigheder ligger i, at svig er en kriminel adfærd, som først kan kvalificeres som sådan efter en retlig procedure - typisk i form af en domstolsafgørelse. Indtil den retlige procedure er afsluttet tales derfor om, at der foreligger en formodning eller mistanke om svig.

⁵ Rådets forordning (EF, Euratom) Nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

- Kommissionens opgaver ved fastlæggelsen, inddrivelsen og bogføringen af fordringer.
- Kommissionens beføjelser til tvangsfuldbyrdelse af fordringer hos debitor (med undtagelse af stater), jf. EF-traktatens artikel 256.
- Kommissionens beføjelser ved konstatering af uregelmæssigheder i forbindelse med indgåelsen af offentlige indkøbsaftaler, og herunder udelukkelse af ansøgere eller bydende samt brug af administrative eller økonomiske sanktioner.
- Kommissionens beføjelser ved konstatering af uregelmæssigheder i forbindelse med ydelse af tilskud, og herunder brug af administrative eller økonomiske sanktioner samt suspension, reduktion eller bortfald af tilskud.

Den praktiske udmøntning af Kommissionens beføjelser m.v. er fastlagt i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen.⁶ De relevante bestemmelser vedrører i hovedsagen: Inddrivelse ved modregning; inddrivelsesprocedure ved manglende frivillig indbetaling; indrømmelse af betalingshenstand; forældelsesregler for fordringer; samt afståelse fra at inddrive en fastlagt fordring.

Reguleringen af inddrivelser ved delt forvaltning

Det er i første række medlemsstaterne, der er ansvarlige for inddrivelsen af de fællesskabsfordringer, der falder ind under den delte forvaltning af budgettet. Det drejer sig om EU's egne indtægter, den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltningerne. Medlemsstaterne er ansvarlige for fordringer på de endelige støttemodtagere uanset beløbsstørrelse og for at indberette udestående beløb over visse tærskelværdier til Kommissionen, der følger op på den inddrivelsesproces, medlemsstaterne gennemfører.

Kommissionen kan pålægge medlemsstaterne at tilbagebetale beløb, der ikke er inddrevet, ved brug af finansielle korrektioner. Kommissionen kan ikke pålægge medlemsstaterne sanktioner, men kan anlægge sag ved EF-Domstolen, hvis Kommissionen mener, at medlemsstaten har brudt fællesskabslovgivningen, f.eks. på inddrivelsesområdet.

Rådets forordning (EF, Euratom) Nr. 1995/2006 af 13. december 2006 om ændring af forordning nr. 1605/2002.

⁶ Kommissionens forordning (EF, Euratom) Nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) Nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Kommissionens forordning (EF, Euratom) Nr. 1248/2006 af 7. august 2006 ændring af forordning nr. 2342/2002.

Kommissionens forordning (EF, Euratom) Nr. 478/2007 af 23. april 2007 ændring af forordning nr. 2342/2002.

Inddrivelsen af fællesskabsfordringerne på de tre budgetområder er i hovedsagen reguleret som følger:

*EU's egne indtægter*⁷

Medlemsstaterne er ansvarlige for inddrivelsen af Fællesskabernes traditionelle egne indtægter (told og afgifter). De skal føre et særligt regnskab for registrering af toldskyld, der ikke er indbetalt og/eller stillet garanti for. Størstedelen af den toldskyld, der er opført i dette regnskab, er et resultat af afslørede uregelmæssigheder og herunder svig.

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen, når de opdager tilfælde af svig og andre uregelmæssigheder vedrørende de traditionelle egne indtægter, hvis den enkelte sag har en potentiel finansiel virkning på over 10.000 euro. Medlemsstaterne er ligeledes ansvarlige for at registrere disse uregelmæssighedssager i en særlig database.

Fællesskabsfordringer under traditionelle egne indtægter på over 50.000 euro, som ikke er inddrevet senest 5 år, skal forelægges Kommissionen til vurdering med henblik på eventuel afskrivning.

*Den fælles landbrugspolitik*⁸

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen, når de konstaterer, at der uberettiget er udbetalt beløb på over 10.000 euro (indtil for nylig 4.000 euro) under den fælles - fuldt EU-finansierede - landbrugspolitik (EGFL), og de skal forsøge at inddrive beløbene. Inddrevne beløb indbetales til fællesskabsbudgettet fratrukket en fast godtgørelse for medlemsstatens opkrævningsomkostninger (20 % af de inddrevne beløb). Manglende inddrivelse finansieres ligeligt af EU og medlemsstaten, såfremt beløbet ikke har kunnet inddrives efter 4 år (8 år hvis der er tale om en retssag). Hvis beløbet ikke har kunnet inddrives, fordi den pågældende medlemsstat har udvist forsømmelighed, bæres tabet fuldt ud af medlemsstaten. Uinddrivelige beløb afskrives kun definitivt i tilfælde, hvor der er tale om konkurs, hvorefter EU dækker tabet.

Hvis en medlemsstat ikke bruger de til rådighed værende administrative foranstaltninger og sanktioner i tilstrækkeligt omfang, kan Kommissionen pålægge medlemsstaten finansielle korrektioner for at modvirke tab for EU's kasse. Arten og omfanget af de finansielle korrektioner fastlægges ved de såkaldte "overensstemmelsesbeslutninger", der træffes af Kommissionen som led i proceduren for

⁷ Der henvises til: Rådets forordning (EF, Euratom) Nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter.

⁸ Der henvises til: Rådets forordning (EF) Nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik.

Kommissionens forordning (EF) Nr. 1848/2006 af 14. december 2006 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 595/91.

regnskabsafslutningen på landbrugsområdet. Denne efterprøvende regnskabsafslutning har bl.a. til formål at udelukke udgifter fra fællesskabsfinansiering, hvis Kommissionen konstaterer, at de ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne. Overensstemmelsesbeslutningerne indebærer i de fleste tilfælde faste korrektioner baseret på en vurdering af svagheder i medlemsstatens kontrolsystemer, men kan også være beslutninger baseret på den konstaterede effekt af de enkelte regelstridige udbetalinger.

Hvad angår inddrivelsen af fællesskabsfordringer under programmerne for udvikling af landdistrikterne (ELFUL) - der er delvist nationalt medfinansierede - gælder en række særlige bestemmelser og herunder muligheden for at genanvende inddrevne midler under det relevante program.

Strukturforanstaltningerne⁹

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen, når de konstaterer, at der uberettiget er udbetalt beløb på over 10.000 euro (indtil for nylig 4.000 euro) på det delvist nationalt medfinansierede - strukturfondsområde, og de skal forsøge at inddrive beløbene. De inddrevne beløb kan normalt genanvendes til andre foranstaltninger inden for det pågældende operationelle program, medmindre programmet er afsluttet. I så fald indbetales det inddrevne beløb til Kommissionen.

Hvis en medlemsstat ikke griber ind over for uregelmæssighederne, kan Kommissionen foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller dele af EU's bidrag til det pågældende operationelle program (nettokorrektioner). Arten og omfanget af de finansielle korrektioner afhænger bl.a. af, om uregelmæssigheden skyldes systematiske mangler ved medlemsstatens forvaltning og kontrol eller enkeltstående svagheder ved inddrivelsen.

Statistik over inddrivelser

Der foreligger ingen samlet, fortløbende statistik over inddrivelsen af fællesskabsfordringer fordelt på f.eks. sektorer (inden for henholdsvis den direkte og delte forvaltnings område), inddrivelsesmyndigheder (Kommissionen og/eller medlemsstaterne) og benyttede inddrivelsesmetoder (typer af administrative foranstaltninger og sanktioner m.m.). Det er derfor svært at skaffe et overblik over inddrivelsesernes art og omfang, herunder allerede gennemførte inddrivelser, udestående fordringer, inddrivelsesprocenter m.m.

⁹ Der henvises til: Rådets forordning (EF) Nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørfondens og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999.

Kommissionens forordning (EF) Nr. 1681/94 af 11. juli 1994 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af strukturpolitikkerne, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område.

Kommissionens forordning (EF) Nr. 2035/2005 af 12. december 2005 om ændring af forordning nr. 1681/94.

Den tilgængelige statistik findes hovedsageligt i Kommissionens årlige beretninger om beskyttelse af EU's finansielle interesser og bekæmpelse af svig, der aflægges i henhold til den tidligere omtalte artikel 280 i EF-traktaten. Dertil kommer eventuelt mere detaljerede statistiske oplysninger i Kommissionens årsregnskaber og rapporter (meddelelser) eller Revisionsrettens særberetninger. Disse (lejlighedsvis) publikationer omhandler typisk afgrænsede problemstillinger på inddrivelsesområdet.

En del af forklaringen på den noget spredte statistik skal nok findes i det delvist forskelligartede regelsæt fra sektor til sektor og i det forhold, at mange tjenestegrene på såvel fællesskabsniveau som nationalt niveau er involveret i inddrivelsen af fællesskabsfordringerne. Dertil kommer, at inddrivelse på henholdsvis den direkte og delte forvaltnings område ikke er underlagt samme fælles standarder for rapportering og offentliggørelse.

I øvrigt bemærkes, at vi fra dansk side ved flere lejligheder har anmodet Kommissionen om en udbygning af statistikken på inddrivelsesområdet. Senest har vi fået indarbejdet et afsnit herom i Rådets henstilling til Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2005, der blev behandlet på ECOFIN den 27. februar 2007. I henstillingen opfordres Kommissionen til inden udgangen af september 2007 at forelægge en generel beretning om inddrivelse i årene 2000-2006, herunder beløb inddrevet af medlemsstaterne og Kommissionen samt størrelsen af åbne fordringer ved udgangen af hvert år.

Kommissionens årlige beretning om svigbekæmpelse

Hovedkilden til statistiske oplysninger om inddrivelsen af fællesskabsfordringer er som nævnt Kommissionens årlige beretning om beskyttelse af EU's finansielle interesser og bekæmpelse af svig. Beretningen aflægges i henhold til EF-traktatens art. 280, stk. 5, hvorefter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne årligt aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser.

Beretningens statistiske oplysninger bygger på medlemsstaternes tidligere omtalte forpligtelser til at underrette Kommissionen om konstaterede eller formodede uregelmæssigheder over for budgettet og herunder potentielle fordringer over visse beløbsmæssige tærskelværdier. Statistikken bør af hovedsageligt følgende grunde behandles og fortolkes med forsigtighed:

- De nationale myndigheders praksis varierer i indhold og hurtighed, hvad angår indberetningen af beløb til (tilbage)betaling og resultaterne af deres inddrivelsesforanstaltninger. Det kan derfor være svært at foretage sammenligninger mellem landene.

- Nogle indberettede sager bortfalder, idet mistanken om svig eller andre uregelmæssigheder mod budgettet viser sig ubegrundet eller anmeldte fordringer ikke lader sig inddrive.
- Opfølgningen på sagerne strækker sig typisk over flere år afhængigt af bl.a. sagernes kompleksitet, forældelsesfristerne for fordringernes bortfald og eventuel behandling ved domstolene.

Det er på denne baggrund svært at skaffe sig et præcist øjebliksbillede af inddrivelsessituationen eller et billede af status i de enkelte finansår på den delte forvaltnings område.

Desværre indeholder de seneste tre årsberetningers statistikdel (efter 2002) ingen oplysninger om formodede uregelmæssigheder - og dermed anslåede fordringer til inddrivelse - vedrørende den del af budgettet, der forvaltes direkte af Kommissionen. Det drejer sig som nævnt hovedsageligt om de interne politikker inklusive forskning, foranstaltningerne udadtil og førtiltrædelsesstrategien. Vi har fra dansk side ved flere lejligheder efterlyst en udbygning af denne del af uregelmæssigheds- og inddrivelsesstatistikken, herunder senest ved møder i Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig (COCOLAF) i maj måned i år. Kommissionen har erkendt den påpegede mangel i statistikken og forventer at kunne præsentere et talmateriale i beretningen for 2007 og efterfølgende årsberetninger.

Ved udgangen af 2005 var status vedrørende inddrivelsen af fordringer på den delte forvaltnings områder, hvor medlemsstaterne rapporterer til Kommissionen, som følger:¹⁰

EU's egne indtægter

På budgetområdet EU's egne indtægter blev der i 2005 anmeldt et samlet beløb til inddrivelse på 321,9 mio. euro. Baseret på indberetningerne primo april 2006 var et beløb på 87,4 mio. euro - dvs. 27,2 % af fordringerne anmeldt i 2005 - blevet inddrevet. Herefter udestod på dette tidspunkt åbne fordringer til senere inddrivelse på 234,5 mio. euro. Inddrivelsesprocenterne varierede i øvrigt betydeligt mellem landene (EU 25). Danmark havde primo april 2006 inddrevet 85,9 % af de i 2005 anmeldte beløb.

Den fælles landbrugspolitik

På landbrugsstøtteområdet havde medlemsstaterne i årene forud for 2005 indberettet et akkumuleret beløb på i alt 2.029,7 mio. euro til inddrivelse, hvortil kommer et beløb på 72,4 mio. euro, der blev anmeldt i 2005. De samlede udestående

¹⁰ Kilder: 1. Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet. Beskyttelse af EU's finansielle interesser - Bekæmpelse af svig. KOM (2006) 378 endelig af 12. juli 2006. - 2. Annex to Annual Report 2005 [COM (2006) 378 final]: Statistical Evaluation of Irregularities. SEC (2006) 911 of 12 July 2006.

potentielle fordringer beløb sig således til 2.102,0 mio. euro (afrundet) ved udgangen af 2005.

En del af fordringerne blev anset for uinddrivelige (304,0 mio. euro ved udgangen af 2004). Behandlingen af disse fordringer indgår som nævnt i proceduren for Kommissionens regnskabsafslutning på landbrugsområdet.

Ved udgangen af 2005 kunne inddrivelsen af fordringerne for perioden 2000-2005 opgøres til 19 % (EU 15). Inddrivelsesprocenterne varierer også på dette område betydeligt mellem landene. Danmark havde på daværende tidspunkt inddrevet 78 % af de i ovennævnte periode anmeldte beløb.

Strukturforanstaltningerne

Medlemsstaterne anmeldte i 2005 et beløb til inddrivelse på 303,4 mio. euro vedrørende strukturfondene og på 42,1 mio. euro vedrørende samhørighedsfonden. Endvidere har landene i deres 2005-indberetninger skønnet, at der ikke vil kunne opnås eller forventes tilbagebetaling af et beløb på 1,4 mio. euro vedrørende strukturfondene.

Supplerende kan oplyses, at det samlede akkumulerede beløb til inddrivelse på strukturfondsområdet ifølge Kommissionens seneste årsregnskab ved udgangen af 2005 udgjorde 1.244,9 mio. euro.¹¹

¹¹ Endeligt årsregnskab for De Europæiske Fællesskaber for regnskabsåret 2005. Bind I: Konsolideret årsregnskab og konsolideret beretning om budgetgennemførelsen. EU-Tidende C 264/01 af 31. oktober 2006, siderne 71-73.